

[Steen Folke.]

egentlig foregik på det pågældende tidspunkt i Christiania.

Jeg vil gerne afslutningsvis vende spørgsmålet om og spørge ministeren: hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre christianitterne mod politioverfald i fremtiden?

Justitsministeren (Orla Møller):

Der har naturligvis ikke været tale om, at politiet under nogen form ønskede at skabe provokation, så meget står helt klart, og det andet, hr. Steen Folke taler om, nemlig at der skulle være handlet uforvarsomt, vil jeg gerne have lov til at tilbagevise under henvisning til den rapport, som politidirektør Eefsen har udsendt, og som også er tilsendt pressen; den giver et ganske klart billede af handlingsforløbet. Derfor er der efter min opfattelse ikke den fjerneste grund til at starte en større såkaldt uvildig undersøgelse.

Hvis jeg med samme rolige stemme kunne tage afstand fra det sidste hårde spørgsmål om at sikre Christianiabeboernes liv og helbred, ville jeg sige: det er altså stærke ord at føre frem i en situation, hvor politiet forsøger, så vidt det overhovedet er muligt, at lave et nødvendigt arbejde, også i Christiania.

Tastesen (S):

Et alvorligt aspekt i denne sag er, at politiet har fundet det nødvendigt at anvende skydevåben. Jeg har den opfattelse, at skydevåben er noget, som politiet kun må bruge i yderste nødsfald, og derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, om de regler, man har for gennemførelse af politiforretninger og arrestationer, bliver taget op til vurdering med passende mellemrum, så vi ikke risikerer — det har ikke kun med Christiania at gøre, men har noget generelt at gøre med det storbyssamfund, som København nu engang er — en udbredelse af denne fremgangsmåde, men at politiet i det hele taget anvender så megen omtanke, at de, så langt det overhovedet er muligt, undgår at tage skydevåben i anvendelse. Begrundelsen for dette spørgsmål er en angst for, at vi ikke alene i Christiania, men generelt i København kommer ud for en opprættet kriminalitet, der giver sig udslag i

konfrontationer med det ulykkelige resultat, at København kommer på linje med andre storbyer, hvor disse foreteelser forekommer i øget omfang.

Justitsministeren (Orla Møller):

Den dybt forankrede humanistiske holdning, som kommer til udtryk i hr. Tastesens spørgsmål, deler jeg helt ud. Det gør politiet også. Man ønsker ikke at gøre brug af skydevåben, og derfor er reglementet også ganske klart, det er i nødsfald, man kan komme i en sådan situation, ligesom reglementet er affattet på en sådan måde, at hver eneste gang, der er en sådan situation, skal der ske indberetning, sådan som det også er sket i dette tilfælde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Hanne Reintoft (DKP) til socialministeren:

„Finder ministeren, at hendes løfter i folketingsalen om, at de til plejehjem indstillede pensionister, der opholder sig på somatisk sygehus, skulle orienteres grundigt om supplerende hjælp efter bistandsloven, er opfyldt?“

(Spm. nr. 482).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet rejses, fordi visse kommuner til de hospitaliserede plejepatienter allerede nu blot har udsendt en lakonisk meddelelse om inddragelse af pensionen uden oplysning om supplerende hjælpemuligheder. Der henvises f. eks. til meddelelse fra social- og sundhedsforvaltningen i København. Dette svarer ikke til de af ministeren afgivne løfter, og beklageligvis er vejledende cirkulærer ikke udsendt i tide.

Hanne Reintoft (DKP):

Ved gennemførelse af den meget diskutale og efter min mening ikke besparende lov om at inddrage pensionen for sygehusindlagte pensionister, der er visiteret til plejehjem, lovede både socialministeren og socialdemokratiets ordfører meget indtrængende, at loven skulle føres ud i livet med største skånsomhed.

Det fremgik af socialministerens tale, at et cirkulære klart ville betone pensionisternes ret til over anden social lovgivning at